

A hrussói vár kísértetei

Természetesen kísértetei is vannak Hrussónak, mint minden valamirevaló romnak. Sötét éjeken, s különösen olyankor, ha a vadásztörvények az élőknek tiltják a vadászatot, a kihalt várból rég meghalt vadászok csapata vonul ki. Felverik az erdőt, szétriasztják a vadakat, s végre nagy lakomát tartanak, ahol aztán annyi bor elfogy, hogy egyszer egy eltévedt favágó, ki akaratlanul remegő szemtanúja volt egy ily mulatságnak, két napig sem bírta a mámort kialudni, mit a nagyszerű ivásnak csak pusztá szemlélése is okozott szegény fejének. S ilyen éji vadászatok után másnap reggel az egész erdő olyan levert, fáradt, mintha vihar vonult volna rajta keresztül. Az ágak összetördelve, a lombok letépve, fű, virág elgázolva. De a nagy, kerek torony előtt, honnan a hajdani várúrnök, a szép Bethlen Kata jön a vadászatból hazatérők elébe, azon a helyen nem szokott a virág eltapodva lenni, még a fű sem hajol meg szellemalakja alatt, csupán a harmatot törüli le ruhája uszályával, s amerre ő jár ily kísértetes éjeken, léptei nyomán mindenütt fehér rózsák teremnek a romok közt.